

PISMO HEBREJCEM, 2. POGLAVJE (TRETJI DEL)

Jeffersonville, IN, ZDA
28. avgust 1957

www.messagehub.info

William Marrion Branham
"... v dneh glasu..." Raz 10,7

Uvod

Edinstvena služba Williama Branham je bila odgovor Svetega Duha na biblijske prerokbe iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30 in Razodetja 10:7. Ta vsesvetovna služba je bila kulminacija mnogih drugih biblijskih prerokb in nadaljevanje Božjega delovanja s Svojim Duhom v tem zaključnem času. Biblija govori, da bo ta služba pripravila ljudi na drugi prihod Jezusa Kristusa.

Naša molitev je, da bi tiskana Beseda postala pisana v vaših srcih, medtem ko v molitvi berete to sporočilo.

Čeprav so bili vloženi vsi napor, da se priskrbi natančen prevod, pridige brata Branham najbolje predstavijo angleški zvočni posnetki.

Na spletni strani je v mnogih jezikih na voljo preko 1100 pridig Williama Branham v zvočni in pisni obliki, ki se lahko brezplačno prenašajo in tiskajo.

To knjižico je dovoljeno kopirati in razdeljevati vse dokler se jo kopira v celoti, se je ne spreminja ter se jo deli brezplačno.

PISMO HEBREJCEM, 2. POGLAVJE (TRETJI DEL)

1 Sedmo in osmo in deveto, deseto poglavje od tam, oh, moj! Imejte svoje svinčnike in papir in vse ostalo pripravljeno, ker verjamem, da nam bo dal Gospod dober čas.

Torej, Pavel poveljuje in postavlja Gospoda Jezusa v pozicijo. Torej, če bomo nocoj šli skozi to, v nedeljo zjutraj... Kajti večina tega se bo spojilo točno s sporočilom v nedeljo zjutraj, ker je to razdvajanje sabata. To je danes med adventisti veliko vprašanje. In jaz bi povabil vse, da pridete v nedeljo zjutraj. Kajti, kaj je pravilno: čaščenje sobote ali nedelje? Kaj pravi Sveto Pismo o tem? In tako, če... Ta knjiga je ločevanje Zakona od milosti in postavlja vsakega od njiju na svoje mesto. Hebrejci so bili vzgojeni po Zakonu in Pavel jim je govoril, kakšno vlogo je odigrala milost z Zakonom.

2 Torej, sedaj pa dobimo malo ozadja. Ponovno bomo začeli...

Mimogrede, imam očala za branje. Mogoče lahko... Imam jih, če bi se zgodilo, da bi nocoj kaj izpustil. Saj veste, da sem vse... Manjkata mi samo še dve leti, da bi dopolnil petdeset let starosti in od blizu ne vidim več tako kot prej. Ko moj vid... Začel sem opazati, kako so besede nejasne. Mislil sem, da bom oslepel. Odšel sem na pregled in zdravnik je dejal: »Ne, ti si samo prešel štirideseta, sin.« No, on je dejal, če bom živel dovolj dolgo, bi se to lahko znova vrnilo in bi dobil ta kratki vid ponovno nazaj. Dejal je: »Torej, ali lahko bereš svoje Sveto Pismo, če ga potisneš od sebe?«

Dejal sem: »Da.«

Odvrnil je: »Čez nekaj časa tvoja roka ne bo več dovolj dolga.«

3 In tako upam, da zdaj v tem proučevanju, da bom... Ta mala Collinsova Biblija ima v sebi dobro velikost tiskanja. To lahko razložim zelo dobro. Toda ko gremo tja čez v ta velika globoka mesta, kjer moramo vzeti Staro in Novo Zavezo in ju povezati skupaj, imam malo Scofieldovo. In navajen sem na Scofieldovo Biblijo in njene oznake. Ne prebiram Scofieldovih beležk, ker se ne strinjam s Scofieldom glede mnogih njegovih teorij. Toda vseč mi je način, kako je postavljena, ker je... Dolgo časa sem jo imel in sem jo bral tako dolgo, dokler nisem ugotovil, kako najti svojo temo.

Zame je vse to novo..., to poučevanje in jaz nisem neki učitelj. Ampak podpirajte me nekaj časa, povedal vam bom resnico, torej, koliko jo pač vem.

Torej, ta knjiga... Pavel, zapomnite si, on je bil... Kako smo ga našli? Za začetek, on je bil velik učitelj, oziroma velik učenjak. Bil je usposobljen v Stari Zavezi. Ali mi lahko kdo pove, koga smo našli, da je bil njegov učitelj? Gamaliel, eden izmed pomembnih učiteljev tistega dne.

4 In potem Pavel, izvedeli smo, dan preden se je imenoval Pavel... Ali mi lahko kdo pove, kako mu je bilo ime? (Skupnost odgovori: »Savel.«) Savel. In on je bil v Jeruzalemu velika avtoriteta; religiozna avtoriteta. In zares je bil videti kot izobražen religiozen človek. Lahko je govoril štiri ali pet različnih jezikov, zelo pameten človek. No, ali mu je njegova izobrazba in pamet pomagala? Ne. Dejal je, da je moral pozabiti vse, kar je vedel, da bi lahko spoznal Kristusa.

Tako smo potem izvedeli, za to ni potreben pameten ali izobražen človek. Potreben je človek, ki je pripravljen, da se poniža pred Bogom, ne glede na to, kako...

5 Ali ste vedeli, Dwight Moody je bil tako neizobražen, iskreno... Njegovi spisi so bili slabi, kot ne vem kaj. Ves čas so morali popravljati njegova sporočila. Bil je tako slab pisec, zelo neizobražen.

Ali ste vedeli, da sta Peter in Janez iz Svetega Pisma bila tako neizobražena, da sploh nista mogla napisati lastnega imena in ga sploh ne bi prepoznala, tudi če bi se nahajala pred njima. Apostol Peter, ki je imel ključke kraljestva, ne bi prepoznal svojega imena, četudi bi bilo napisano pred njim. Razmislite o tem. Sveto Pismo je reklo, da je bil neveden in neuk. Tako, da mi to daje priložnost. Amen. Da, gospod, to gre kar naprej... Ugotavljamo, da bi Bog lahko to naredil človeku.

Torej, in izvedeli smo, takoj ko je Pavel imel veliko izkušnjo... Želim vas vprašati: »Ali je priti h Kristusu izkušnja? Ali imajo vsi izkušnjo?« (Skupnost pravi: »Da.«) Da, gospod! Da, gospod; to je rojstvo. To je izkušnja.

In tako, nedolgo tega smo bili v luteranski fakulteti.

6 Tega popoldneva sem imel privilegij, pozneje; ob dvanajstih bi moral biti tam na kosilu s Tomom Haire. Koliko vas je že slišalo zanj - ta slavni irski molitveni bojevnik. In on je bil s tem bratom Eppom na svojem programu in pojavil se je marsikje tukaj v Ameriki. In jaz sem bil danes z njim na kosilu. In bili smo... Zamudil sem približno samo tri ure; bilo je približno pol štirih, petnajst do štirih, ko smo jedli, vendar je bilo vse v redu. In razpravljali smo o teh stvareh, kako je Jezus Kristus glava vsem stvarjem.

7 Torej, ko je Pavel to ugotovil... On je imel to izkušnjo; in potem, preden je sprejel to izkušnjo, to mora biti znova v Svetem Pismu. In izvedeli smo, da je odšel ter prišel v drugo državo in tam ostal tri leta, kjer

je preiskoval Pisma, da bi videl, ali je bila njegova izkušnja prava.

Torej, spoznali smo, da se je moral soočiti z veliko stvarjo. Moral se je vrniti nazaj ter povedati svoji cerkvi in vsem ljudem, da so te stvari, ki jih je on preganjal, bile v redu.

Ali ste vi morali storiti kaj takega? Zagotovo, skoraj vsi smo se morali vrniti nazaj in reči: »Ti ljudje, ki smo jih imenovali ›kotaleči svetniki‹; spoznali smo, da so imeli prav.« Vidite? To je to. Enostavno smo se morali obrniti. In stvari, ki smo jih nekoč sovražili, sedaj ljubimo. To je spreobrnjenje, čudna stvar.

8 Ah! Izjavil sem to o ›kotalečem svetniku«. Ni takšne stvari. Ni takšne stvari. Ampak oni imenujejo te ljudi na ta način - te ljudi svetosti. Ampak ne obstajajo kotaleči svetniki. Tam ni takšne stvari. Ni nobenega zapisa kakšne cerkve, ki bi bila tako evidentirana, koliko lahko jaz vidim, od približno 960 različnih denominacij. Ne obstaja takšna denominacija kot ›kotaleči svetnik«. To je samo ime, ki ga je hudič pripisal cerkvi.

Ampak tako jih kličejo, v tem dnevu... Koliko vas ve, kako so jih klicali v Pavlovem dnevu? Heretiki! Ali veste, kaj pomeni heretik? »Nor!« To so nori ljudje. Tako da bi jaz bil raje imenovan ›kotaleči svetnik« kot pa ›heretik«. Vi ne bi? Če so torej njih tako imenovali in so se veselili... In kaj je Jezus rekel za nas, da naj počnemo glede tega? Dejal je: »Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko, ker so tako preganjali tudi preroke pred vami.« Delali so to.

9 Dejal je: »Bodite nadvse veseli.« Vse kar je izredno, je: »Povzdignjeno, zares radostno.« In učenci, ko so spoznali, da so vredni prenašati sramoto Jezusovega imena, so se radovali z velikim veseljem, ker so lahko nosili sramoto Njegovega imena.

In danes, veliko ljudi bi se danes, če bi se zgodilo, da bi jih imenovali ›kotaleči svetnik«, povleklo nazaj: »Joj, morda se motim že od vsega začetka.« Ampak oni so se veselili glede tega: »Oh, moj; prenašati ime!«

In sedaj, v drugem stoletju so jih imenovali ›križehrbniki«. To je, ko so kristjani znali nositi križ na svojem hrbtu, da bi pokazali, da so bili skupaj s Kristusom križani. Klicali so jih križehrbniki. (Izvirna beseda je Crossback - prev.) Torej, vem da katoliki sebe tako imenujejo, toda to ni bila katoliška cerkev. To je bila protestantska cerkev, preden so jo sploh imenovali protestantska cerkev. Protestirala je samo proti grehu. Razlog, zakaj je danes imenovana protestantska cerkev je v tem, ker je protestirala proti katoliškim dogmam. Ampak v tistem času še vedno ni bila sekta, ko so jih imenovali ›križehrbniki«.

10 Priskrbite si Josephusovo zgodovino in druge pisce ter Hyslopovo ›Dva Babilona« in tako naprej, pa boste izvedeli, da je to res; oni sploh niso

bili cerkev. Prva organizirana cerkev, ki je kdaj obstajala, je bila katoliška cerkev; nekje približno tristo let po zadnjih apostolih. Približno tristo let pozneje se je katoliška cerkev organizirala. In nastalo je preganjanje ter prisililo ljudi v katoliško cerkev in imeli so cerkev ter državo združeno.

To je bilo potem, ko se je zgodilo tako imenovano Konstantinovo spreobrnjenje iz poganstva v katolicizem. Toda če bi kdo kdaj prebral njegovo zgodovino... On ni bil spreobrnjen, glede na stvari, ki jih je počel. Oh, moj! Edina religiozna stvar, ki jo je kdaj naredil, je bila postavitve križa na cerkev svete Sofije. To je edina stvar, ki jo je kdaj storil; deloval je zelo religiozno. Bil je brezbožnik. Pa vendar oni to imenujejo njegovo spreobrnjenje. To je sicer primerljivo z nekaterimi današnjimi tako imenovanimi spreobrnjenji.

11 Ampak mi ugotavljamo, ko se je Pavel spreobrnil in imel to pravo izkušnjo, se je on popolnoma zasukal. In vi veste, spreobrnjenje pomeni biti obrnjen. Vi greste po tej poti in se obrnete ter začnete hoditi nazaj po drugi poti. Da, gospod; to je preobrat, popoln preobrat.

In Pavel, takoj ko je bil spreobrnjen, preden je lahko storil svojo izkušnjo... Torej, imel je veličastno izkušnjo. Torej, jaz verjamem, ko sprejmete Kristusa kot svojega osebnega Odrešenika, je to izkušnja. Verjamem, da veselje spoznanja, da so vam grehi odpuščeni, enostavno skóž in skóž navdušuje vaše srce.

Ampak potem ko se blagoslovljeni Sveti Duh spusti dol, to je izkušnja, to je ponovno rojstvo, ki ga ne boste nikoli pozabili. Postanete Božji otrok. In tukaj je, kar to počne... »Kako pa ti to veš, brat Branham?«

12 Torej, to so lekcije poučevanja. Veliko ljudi... Metodisti poskušajo reči: »Oni so vzdikali, ko so to dobili.« No, to je vse v redu. Če ste to dobili in vzdikali, v redu! Ker ste vzdikali, to ni znak, da ste Ga imeli; kajti mnogi so vzdikali in tega niso imeli.

Binkoštniki so rekli: »Ko so govorili v jezikih, oni to imajo.« To je vse v redu. Če ste govorili v jezikih in to imate, v redu. Vendar bi lahko govorili v jezikih in tega še vedno ne bi imeli.

Torej vidite, navsezadnje, to je izkušnja prehoda iz smrti v življenje, ko vse stare stvari umrejo in vse stvari postanejo nove. Kristus postane resničen, stare stvari odpadejo. Stare korenine mesenosti... Saj veste, kako je treba izkopati korenine? Vzeli bi motiko za krčenje in se samo spustili dol do tega in bi kopali, dokler ne bi ostal niti košček tega. In oni so rekli: »Če je tam kakršna koli korenina bridkosti, ki klije v tebi, izruvaj jo ven!« In to je res. In to je tisto, kar Sveti Duh počne: izkoreninja vse korenine. Izkoplje jih, jih zbere in sežge. Znebi se jih. Tako boste dobili dober pridelek, če boste to storili.

govorila: »Torej, če si Božji Sin... Rešil si druge; Sebe ne moreš rešiti. Sestopi s križa in Ti bomo verovali.«

Niso vedeli, da so Mu dajali kompliment. On bi lahko rešil samega Sebe. Toda če bi rešil Sebe, ne bi mogel rešiti drugih. Zaradi tega je On dal Sebe. Naj bo blagoslovljeno Njegovo ime! On je dal samega Sebe, da bi jaz lahko bil rešen in da bi vi lahko bili rešeni. Oh, kakšna edinstvena ljubezen.

36 Ni Mu bilo potrebno biti bolan; to dragoceno deviško rojeno telo ni bilo potrebno biti bolno. Vendar je On postal bolan, da bi lahko vedel, kako posredovati za mene, ko sem jaz bil bolan.

Ni Mu bilo potrebno biti utrujen, pa vendar je bil utrujen. Nekoč sem prebral majhno zgodovino o tem, ne vem ali je bila pristna ali ne: »Ko je On obudil tega dečka iz Naima od mrtvih, je sedel na kamen ter stokal zaradi glavobola, kajti moral je prenašati naše bolezni.«

On je moral prenašati naš greh in On je tam umrl. In na Golgoti, ko je ta stara čebela in smrt enkrat zasidrala svoje želo... Vsi vedo, ko čebela enkrat zasidra svoje želo, ne more več pčiti. Ko čebela odleti, ali katerikoli insekt, ki piči (ko zasidra svoje želo), on svoje želo izpuli. Še vedno je čebela, toda nima več žela. Edina stvar, ki jo lahko naredi je, da brenči in naredi veliko hrupa.

To je edina stvar, ki jo smrt lahko naredi verniku, da naredi veliko hrupa. Ampak aleluja, naj bo blagoslovljeno Gospodovo ime, On je zasidral to želo smrti v Svoje lastno telo. Emanuel je to storil. In tretji dan je zopet vstal, izvelkel to želo od tam in nocoj je nesmrten. In Njegov Duh je v tej stavbi. In On samega Sebe dokazuje, da je živ med nami. To je naš Mesija. To je naš blagoslovljeni Odrešenik...

Véliki duhovnik, ki stoji tukaj, ki ve, kako se počutite. In On ve, kako vas lahko ponovno spravi z milostjo in kako vas ponovno vrniti nazaj k vašemu zdravju. On ve vse o tem, On je trpel. Ko nimate, kamor bi položili svojo glavo, On je doživel isto. Ko imate eno oblačilo za preobleči, On je doživel isto. Ko se norčujejo iz vas, ko ste preganjani, On je doživel isto.

33 Poslušajte sedaj zadnjo vrstico. V redu:

...On lahko pomaga preskušanim.

(Ali z drugimi besedami, On lahko varuje tiste, pomaga tistim, da bi tiste..., lahko sočustvuje z njimi. Kajti sam Bog je postal človek, da bi to občutil.)

Ali se spomnite neke noči, ali se nismo učili o tem? Kako je Bog moral... Smrt je imela v sebi želo, v sebi je imela strah. »Vse svoje dni sem zaradi te smrti bil v suženjstvu.« In potem je prišel Jezus, da bi lahko izpulil to želo iz smrti. In ko je On šel tja gor na goro, spomnite se, kako smo to opisali. Te majhne rdeče pike na Njegovem oblačilu so čez nekaj časa postale en sam velik madež in kri je brizgala okrog Njega. Njegovo majhno slabotno telo, ni več mogel nadaljevati in On je padel. Simon iz Cirene, črnc, Mu je pomagal nositi križ na hrib. In ko so Ga pribili na križ, je On kričal za vodo. Vsak človek, ki krvavi, potrebuje vodo.

34 Ali se spomnite, ko sem nekega večera pridigal o: »Košuta in jelen hrepenita za potoki vode, tako moja duša hrepeni po Tebi, o Bog.« Če je jelen ranjen in živ, izgublja kri, on mora dobiti vodo, sicer bo umrl.

Jaz sem bil ustreljen spodaj na polju, ko sem imel štirinajst let. In ležal sem tam. Moje noge so bile popolnoma razmesarjene, kakor pleskavica, od puške kalibra 12 mm. In kričal sem za vodo: »Oh, dajte mi piti.« Moje ustnice so otrple.

Moj prijatelj je stekel do neke stare luže, v njej je bilo vse polno migetajočih polnoglavcev. Ni mi bilo mar, kaj je bilo to. In zajel je polno te vode in jaz sem imel odprta usta in on je izcedil svojo kapo na ta način v moja usta; ampak moral sem dobiti vodo!

On je krvavel. Dejal je: »Dajte mi piti!« In oni so Mu dali gobo, namočeno v kis in On je to zavrnil in to odklonil. On je bil Božje Jagnje, ki je umiralo namesto nas, da bi prineslo spravo človeškemu bitju. Kaj je bilo to? Bog nebes!

35 Billy Sunday je nekoč dejal: »Na vsakem grmu je bil angel, na katerih so sedeli, govoreč: »Samo spusti Svojo roko in pokaži s Svojim prstom; mi bomo spremenili situacijo.««

Ta prostaška skupina religioznih fanatikov, ki se imenujejo nekakšni veliki izobraženi strokovnjaki z doktorati teologije in prava, je šla mimo in

13 Torej, Pavel je vedel, da se je nekaj zgodilo, zato se vrača tja dol v Arabijo in tri leta proučuje vse o starozaveznih prerokih, kako so prerokovali. In ugotovil je, da je bila to popolna resnica.

Torej, primerjajte to z današnjim dnem (vidite), s to izkušnjo, ki smo jo imeli tukaj v tej mali cerkvi: od jutranje zvezde, ki se je tam pojavila, ta velika svetloba, ki se je spustila, da bi napovedala in pokazala stvari, ki se morajo zgoditi. Saj veste, to je čudovito. Toda moj brat pridigar mi je dejal, da je to od hudiča in jaz tega nisem mogel razumeti.

Zaradi tega nisem mogel ničesar reči glede tega; vse dokler se nekega večera tam zgoraj v Green Millu v Indiani ni zgodila izkušnja, ko je Gospodov angel prikorakal po podu in stal tam ter mi to dokazal po Pismu. Potem je to vžgalo ogenj. Potem je to šlo naprej.

14 In ne več kot prejšnjo nedeljo smo videli nezmotljiva znamenja Jezusa Kristusa, kako lahko vzame človeka, ki ni hodil in njegov živec za ravnotežje je bil uničen - ko so najboljši zdravniki iz Mayo klinike dejali: »Za vedno je konec,« - in je sedel slep. Vstal je in odkorakal iz stavbe ter potiskal svoj voziček po stopnicah; lahko je hodil in videl kot kdorkoli drug. To kaže, da je to moč vstalega Gospoda Jezusa. Tam je to: On je isti včeraj, danes in za vedno.

Ali nismo torej nocoj srečna skupina, ker vemo, da je Bog potrdil to veliko izkušnjo, ki jo imamo, da bi bilo primerjano s tem Svetim Pismom in obljubami. Zaradi tega bi morali biti izredno veseli. In potem spoznavamo to v 2. poglavju, izvedeli smo: »Ne bi smeli pustiti teh stvari... Ne bi smeli zanemariti teh stvari. Morali bi skrbneje paziti na te stvari. La kako bomo ušli mi, če nam ni mar za tako veliko odrešenje?«

Kaj bomo storili v luči Božje Besede, ko bomo stopili pred sodni prestol? Ne morete reči: »Nikoli nisem vedel nič drugega.« Oh, da, pa si! »No, torej; brat Branham bi se lahko motil.« To je res. Toda Bog se ne moti. Njegova Beseda se ne moti. In samo pomislite, ista stvar (Sveto Pismo), ki je nekoč živela v apostolih, je ponovno živa. Oh, naj bo blagoslovljeno Gospodovo ime.

15 Ko pomislim, da sem star osemindeset let, skoraj petdeset, in moji mladostni dnevi so minili in tako naprej; vedeti, da vse od kar sem bil fantič, da sem imel to blagoslovljeno obljubo in sem to oznanil bratom in sestram in sem dobesedno videl na tisoče tistih, ki so prišli iz teme; vedeti, da gremo v naš večni dom, k blagoslovljenim. In če se ta zemeljski šotor razruši, preden končam s pridiganjem, je tam drugi, ki že čaka. Aleluja! Vedeti, da obstaja na desetine ljudi, ki sedijo tukaj; če bi oni prav zdaj morali zapustiti to življenje, še preden bi lahko njihova telesa odnesli k pogrebniku, bi oni že bili tam čez v tem slavnem telesu in se veselili z Božjimi svetniki, ki so že v Božji prisotnosti, da bi živeli večno. (S popolno

absolutno potrditvijo, da je to tako.) Amen.

16 Oh, to bi vzpodbudilo prezbiterijanca, da vzklika. To je storil v nedeljo, ali ne? (Skupnost pravi: »Amen.«) Tisti ljudje so bili prezbiterijanci. Zagotovo bi, pomislite... Oh, sploh ni čudno, da ljudje postanejo čustveni. Zakaj, če postanete čustveni zaradi udarjanja žoge ali metanja na koš, koliko bolj vas bo naredilo čustvene spoznanje, da ste prešli iz smrti v življenje, da ste nova stvaritev v Kristusu. To veste po načinu, kako vas vaš duh vodi v stran od zlobe in zvijač in sovraštva in vseh stvari sveta in vaše srce je osredotočeno na Kristusa. To so vaši motivi. To je vse, o čem razmišljate v svojem umu, v svojem srcu, ves dan in vso noč. Ko greste ponoči v posteljo, položite svoje roke izza sebe, nekako tako in enostavno ležite tam ter Ga slavite, dokler ne zaspate. Zjutraj se zbudite in Ga še vedno slavite. Amen! Oh, moj!

17 Poskušal sem Ga slaviti... Vsako jutro smo vstali okrog štirih, brat Woods in jaz, odšla sva ven zgodaj zjutraj, da bi lovila veverice. Slavim Ga pod vsakim drevesom, verjamem, pod katerega sem prišel. Ne morem videti drevesa, ne da bi Ga slavil; mislim, On je dal rast temu drevesu. Vidite majhno staro kobilico, kako leti gor. On pozna to kobilico. Oh, vi pravite: »Neumnost, brat Bill.« Oh, ne, pa ni. On ve, kje je vsaka veverica. On ve, kje je vsak metulj.

Zakaj, On je nekoč potreboval nekaj denarja in je dejal: »Peter, tam je riba, pred nekaj časa je pogoltnila kovanec (samo toliko, kolikor potrebujemo). Pojdi, vrzi trnek tja. Poslal jo bom tja. Vzemi ta kovanec iz njenih ust, ker ga ona sama ne more uporabiti. Pojdi mu plačat našo desetino, dajatev.« Amen!

18 In pred nekaj tedni sem videl majhno ubito ribo, kako je ležala v vodi. (Vsi ste slišali to zgodbo. Tam je brat Woods in njegov brat in ostali, ki lahko pričujejo o tem.) In ta majhna riba je pol ure ležala mrtva v vodi, s svojim drobovjem, ki je bilo izvlečeno iz njenih ust. In veliki Sveti Duh je zamahnil navzdol..., po tistem, ko je On dan prej dejal: »Videl boš vstajenje majhne živali.« In naslednje jutro, približno malo po sončnem vzhodu, smo videli to majhno ribico, ni bila niti tako dolga; ko se je Gospodov Duh spustil ter rekel: »Drobna riba, Jezus Kristus te ozdravlja.« In ta mrtva riba, ki je plavala na površju vode praktično pol ure, je oživela ter odplavala tako hitro kot je le mogla. Oh, naj bo blagoslovljeno Gospodovo ime. Kako je On čudovit.

19 Ni čudno, da je Pavel lahko rekel, da je On bil v Melkízedekovemu redu. On je bil Melkízedek. Melkízedek ni imel začetka dni. Ni imel konca let. On ni imel ne začetka življenja ne konca življenja. On ni imel niti očeta niti matere. Zato On ni mogel biti nihče drug. Kdorkoli je On bil, je nocoj še vedno živ. Tako je On samo ena vrsta večnega življenja in to pripada

bolečino bolezni, da bi občutil skušnjavo poželenja, da bi občutil skušnjavo želja, da bi občutil skušnjavo lakote, da bi občutil moč smrti, da bi lahko to vzel na Sebe in tako stal v prisotnosti velikega Duha Jehovah (Duha, ne človeka, Duha), da bi posredoval za to življenje. In Jezus je to vzel, da bi posredoval za nas, kajti On ve, kako je to. Ko zbolite, On ve, kako vam je. Ko ste v skušnjavi, On ve, kako se počutite.

31 Torej, ali ste že kdaj opazili, ko smo glasovali za predsednika; vsak kmetovalec bo glasoval za predsednika, ki je bil kmetovalec, kajti tak pozna trdi del kmetovega življenja, vidite. On želi takšnega človeka, ki to razume.

In še preden je Bog lahko kdaj razumel (glede na to, da je On bil ta velika svetloba)... Kako je lahko On sploh kdaj razumel, potem ko je obsodil človeka? Po svoji svetosti je On obsodil človeka. In edini način, kako bo On kdaj vedel, kako opravičiti človeka je ta, da postane človek.

In Bog je zasenčil devico in ona je rodila telo, ne judovske krvi, ne poganke krvi, ampak Svoje lastne krvi: Božje ustvarjene krvi. V njej sploh ni seksa, sploh ni seksualne želje. In ta krvna celica, ustvarjena v maternici te ženske, je prinesla Sina. In ko Ga je Janez Krstnik krstil, je Janez dejal: »Pričujem, da sem videl Božjega Duha (kakor goloba), ki se spušča in ostaja na Njem.«

32 Ni čudno, da je Jezus lahko rekel: »Vsa sila v nebesih in na zemlji je dana v Moje roke.« Bog in človek sta postala eno, nebesa in zemlja sta objela drug drugega in On je bil tisti, ki je lahko dal spravo za naše grehe. V tem je razlog, zakaj se v Njegovem imenu dogajajo ozdravljenja. On pozna vaše bolečine.

Ali ste že slišali kdaj to malo staro pesem?

Jezus pozna vašo bolečino,

On lahko reši in ozdravi,

preložite svoja bremena na Gospoda in jih pustite tam,

(Tako je. On to ve.)

Ko je naše telo mučeno z bolečino,

in našega zdravja ne moremo povrniti,

samo zapomnite si, Bog v nebesih odgovarja na molitev;

Jezus pozna vašo bolečino,

On lahko reši in ozdravi,

preložite svoja bremena na Gospoda in jih pustite tam.

To je vse, kar On zahteva: »Samo pustite jih tam.« Zakaj? On je naš

28 Oh, On je veličasten; On je čudovit.

Torej, oh: »On ni vzel na Sebe narave angela, temveč je na Sebe prevzel od Abrahamovega semena.« Bog je postal Abrahamovo seme.

Torej, če bi imeli čas, da bi se lahko vrnili nazaj in pokazali, kako je On to naredil v zavezi... Slišali ste me že večkrat pridigati o tem, kako je vzel te živali ter jih razrezal na dele ter vrgel grlico ter goloba v to. Potem je pogledal in opazil majhen dim črne groze: smrt. Naslednje, talilno peč: pekel. Ampak iznad tega je šla majhna bela svetloba. In ta majhna belina je šla med vsakim kosom te razrezane žrtve, da bi pokazala, kaj bo On storil. In On je vzel prisego, ko je to storil in je napisal Zavezo, ki prikazuje, kaj bo On storil.

In Jezus Kristus je prišel na zemljo. (Bog, Emanuel: Bog v mesu.) in na Kalvariji je bil On raztrgan. In Negov Duh se je vrnil nazaj na cerkev. Njegovo telo pa je bilo povzdignjeno in posedeno na Božji prestol. Na Božji prestol! Tisti, ki je na prestolu, je Sodnik. Mi to vemo. Torej, kje je sodba? Oče je dal..., ne sodi človeku. Ampak Oče je predal vso sodbo Sinu. Tako je On... In Njegovo življenje je ta Véliki duhovnik, ki sedi tam s Svojim lastnim telesom kot žrtvijo, da zastopa naša priznanja. Amen! Brat, to postavlja nekaj v tebe.

29 Poglejte, On je prevzel na Sebe od Abrahamovega semena. On je postal človek: Bog je postal telo med nami, da bi nas odkupil. Z drugimi besedami, Bog je postal greh, da bi mi grešniki lahko postali Njegovi deležniki. In ko smo Njegovi deležniki, smo udeleženi pri Njegovem... Mi smo ljudje časa in prostora, sedemdeset let. In Bog se je spustil dol in postal eden izmed nas, sedemdeset let, za njegov odmerjen čas, da bi mi lahko postali deležni Njegovega večnega življenja. In ko smo ponovno rojeni, smo Božji sinovi in hčere in imamo večno življenje in nikoli ne bomo propadli. Oh, kakšen blagoslovljeni Odrešenik. Oh, ni načina, s katerim bi lahko to zapisali. Ni načina, da bi to pojasnili. To je enostavno nerazložljivo. Nihče ne more pojasniti, kako je to veliko. Kako velik si Ti! Kako velik si Ti! Tako je.

Zato se je moral v vsem izenačiti z brati (razmislite o tem), da je postal usmiljen, v tem, kar se nanaša na Boga (poslušajte to), pa zanesljivi Véliki duhovnik, ki opravlja pravno daritev za grehe ljudstva.

(Za spravo: torej Bog, vedoč za pravico, je moral postati nepravico (da bi začutil, kako je biti grešnik), se vrnil k spravi, skozi pravno daritev in imel milost za ljudi.)

30 Naslednja vrstica, poslušajte sedaj to:

Ker je sam pretrpel preizkušnjo...

Bog ni mogel trpeti v Duhu. Moral je postati telo, da bi občutil

Bogu.

Zadnji večer, ko smo imeli razpravo, nek brat ne bi mogel razumeti Božjega trojstva in kako smo mi govorili o tem. Kako da je Jezus stal tam, človek, star približno 30 let in oni so rekli: »Oh, naši očetje so jedli mano v puščavi.«

On je dejal: »In oni so vsi pomrli.« Vendar je On dejal: »Jaz sem kruh življenja, ki je prišel od Boga iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre.«

»Oh,« so rekli, »naši očetje so pili iz Skale v puščavi.«

On je odgovoril: »Jaz sem ta Skala.« (Človek, star trideset let.) Dejal je: »Abraham se je vzradostil, da bo videl Moj dan.«

»Zakaj,« je dejal, »ali hočeš reči, da si star toliko kot Abraham, pa nisi star niti 50 let in hočeš reči, da si videl Abrahama, ki je mrtev že 800 let? Sedaj vemo, da imaš hudiča; ti si nor!« (To je tisto, kar pomeni hudič: »Nora oseba.«) Rekli so: »Ti imaš hudiča in si zmešan.«

On je dejal: »Preden je bil Abraham, JAZ SEM.«

To je, kdo je On bil. On ni bil samo človek, niti ni bil samo prerok; On je bil Bog, Bog, ki prebiva na zemlji v mesenem telesu imenovano Jezus - učlovečeni Božji Sin. To je točno to, kdo je On bil.

20 Torej, najdemo Ga tukaj, da... V zadnjem delu, torej, ob zaključku 2. poglavja, do katerega želimo priti; začeni s 16 vrstico, oziroma s 15. vrstico:

...in odrešil tiste, ki jih je strah pred smrtjo vse življenje vklepal v sužnost.

(To je tisto, kar je on rekel, da je Jezus storil; da je prišel in jih osvobodil iz sužnosti, kateri so bili v strahu pred smrtjo ves čas svojega življenja.)

Sedaj ni nobene potrebe, da bi se bali smrti. Torej, seveda, mi se; nihče od nas ne želi, kot temu pravimo, umreti. Ampak, ali veste, če je oseba ponovno rojena, ona ne more umreti. Kako bi lahko imela večno življenje in nato umrla? Ona tega ne more storiti. Edina stvar, ki jo smrt... Beseda smrt pomeni »ločitev«. Torej, ona se bo ločila od prisotnosti naših oči. Vendar je ona vedno v Božji prisotnosti in vedno bo. Smrt torej ni težka stvar. Smrt je slavna stvar. Smrt je to, kar nas popelje v Božjo prisotnost.

21 Ampak sedaj; seveda, glede na to, da smo človeška bitja, hodimo po teh mračnih elementih tukaj, mi tega ne razumemo tako kot bi morali. In seveda, ko pride zadušljiva tesnoba smrti, to povzroči, da se celo najbolj

sveti med nami bojijo in potegnejo nazaj. To je povzročilo, da je Božji Sin rekel: »Ali lahko gre ta kelih mimo Mene?« To je grozna stvar; ne razumite me napačno, kajti smrt je kazen za greh in to mora biti strašno. Ampak če bi le lahko pogledali izza zavese, tja čez. To je tam, kje se to nahaja (naj bo blagoslovljen Gospod) - tik izza zavese. Tja bi nocoj želel človek pogledati. Majhna Anna Mae Snelling in ostali so včasih tukaj peli pesem: »Gospod, naj pogledam izza zavese časa.« Vsakdo si želi to videti.

22 Sedaj smo tukaj v 16. vrstici:

Kajti On resnično ni vzel na Sebe narave angela, temveč je na Sebe prevzel od Abrahamovega semena.

Oh, sedaj se ponovno želimo držati tega. Sedaj smo prišli naravnost dol, da bi dobili... Ker prvi del tega 3. poglavja..., njegov zadnji del je povezan s tem dnevom sabata, za to prihajajočo nedeljo.

Poglejte sedaj:

On ni vzel na Sebe narave angela...

(Torej, kdo je On, o katerem on govori? Kristus. Kdo je Kristus? Bog! Božji Logos.)

Torej, naj to ponovno pojasnim, tako da boste prepričani. Bog niso trije bogovi. Božje trojstvo je Eno. Oče, Sin, Sveti Duh, to ne pomeni, da obstajajo trije različni bogovi. Če bi to bilo, bi mi bili pogani. (V tem je razlog, zakaj Judje tega ne morejo razumeti.) V Svetem Pismu nikoli ni bilo tako poučevano. Torej, to so učili v katoliški cerkvi, absolutno, od tam je prišel trojičarski krst.

23 V Afriki vas krstijo trikrat z obrazom naprej: enkrat za Boga Očeta, enkrat za Boga Sina, enkrat za Boga Svetega Duha. To je torej napačno. V Svetem Pismu o tem ni takšnega učenja. Vidite?

In sedaj, to je tisto, kar so učili. To je prišlo navzdol skozi Lutro, iz Lutro v Wesleya, vse tja dol v dobo, to gre naprej. Ampak to nikoli ni bil svetopisemski nauk. To je bilo vedno napačno, odkar se je to začelo.

24 Tako, Bog je bil na začetku. Še preden je bila kakršna koli svetloba, še preden je bil kakšen atom, še preden je bila kakšna zvezda, še preden je bila kakršna koli vidna stvar, je Bog izpolnjeval ves prostor. In v tem ni bilo nič drugega kot čistoča: čista ljubezen, čista svetost, čista pravičnost. To je bil Duh. Zajemal je celoten prostor od vse večnosti... No, mi tega ne moremo dojeti. To presega vse, kar si lahko zamislimo.

Tako kot skozi to steklo, lahko smo videli sto in več milijonov svetlobnih let veselja. Razmislite o tem! Sto milijonov svetlobnih let veselja. In svetloba potuje približno osem tisoč milj na sekundo. In na sto milijonov svetlobnih let praznine... Samo pomislite, koliko milijonov milj bi

to bilo. Sploh jih ne bi mogli prešteti. Lahko bi vzeli red devetk in jih nakopičili okrog Jeffersonvillea in še vedno ne bi mogli tega umestiti v milijah milj. Razmislite o tem. In onstran tega je še več zvezd in planetov. In Bog, preden je bila ena od njih, je On bil. Vidite?

25 In sedaj, Logos, ki je izšel iz Boga, ki je bil Logos, vse to se je začelo tvoriti v telesno obliko. In ta telesna oblika je bila imenovana - v šolskem poučevanju - Logos. Logos, ki je izšel iz Boga. Z drugimi besedami, boljša beseda za to bi bila to, kar imenujemo teofanija. Teofanija je človeško telo, ki je poveljano. Ne ravno iz mesa in krvi, kot bo to v svoji poveljani fazi, ampak je v formi človeškega telesa, ki ne je in ne pije, vendar je telo. To je telo, ki nas čaka, takoj ko zapustimo tega. Torej, tam vstopamo v to telo. In to je vrsta telesa, kot je bil Bog. Kajti On je dejal: »Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost.«

26 Torej, ko je človek nastal v tem telesu, je imel oblast nad vsemi ribami in pticami in zvermi na polju. In ni še bilo človeka, da bi polje obdeloval (1. Mojzesova 2) On je ustvaril moškega in žensko, vendar tam ni bilo človeka, ki bi obdeloval zemljo. Potem je Bog ustvaril človeka iz zemeljskega prahu. Dal mu je roke kot šimpanzu. Dal mu je noge kot medvedu. Naredil ga je na sliko... In to zemeljsko telo je na sliko živalskega življenja in je narejeno iz iste vrste materiala. Vaše telo je narejeno iz popolnoma istega materiala kot je konj ali pes ali karkoli podobnega. Narejeno je iz kalcija, kalijevega klorida, nafte, kozmične svetlobe. Vi ste samo... Vsako telo, kot je to, je... To ni isto telo, to je različno telo, vendar je narejeno iz zemeljskega prahu, iz katerega je prišlo. Ampak je razlika med živaljo in človekom: Bog je vstavil dušo v človeka, vendar je On ni vstavil v žival. Kajti duša, ki je bila v tem človeku, je ta teofanija.

Oh, nikoli ne bom prišel do te lekcije, ampak moram dobiti to.

27 Poglejte! Ali se ne spomnite, ko je Peter bil v zaporu in je Gospodov angel prišel ter odprl vrata?

Pred nekaj dnevi smo šli tu zgoraj v supermarket in pred nami so se odprla vrata. Dejal sem: »Saj veste, Sveto Pismo je prvo imelo to.« Vidite?

Torej, samodejno odpiranje vrat. In ko je Peter prišel ven, ko je stopal mimo straže, so bili zanj zaslepljeni. Šel je mimo notranje straže, zunanje straže, ven na dvorišče, skozi obzidje, ven na ulico. In nihče od njih ni vedel, kdo je on bil, niso bili pozorni na... Mislili so, da je bil še en stražar ali kaj podobnega. Enostavno je šel mimo in vrata so se odprla sama od sebe. Ko pa je stopil ven, so se za njim zaprla. In ko je prišel tja ven, je mislil, da je sanjal. In odšel je tja dol do hiše Janeza Marka, kjer so imeli molitveno srečanje. In on je potrkal... (Brat Branham trka.) (Prazno mesto na kaseti.) ...da bo med njimi.